

Шеленко Д. І.

к.е.н., доцент кафедри обліку і аудиту
<https://orcid.org/0000-0002-9214-7258>

Микитюк М. В.

бакалавр спеціальності “Облік і оподаткування”
ДВНЗ “Прикарпатський національний університет імені Василя
Стефаника”
м. Івано-Франківськ

РЕСУРСНИЙ ПОТЕНЦІАЛ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Вагомим завданням національної політики України являється перехід на шлях сталого розвитку. Відбувається цей процес завдяки раціональному використанню ресурсного потенціалу сільськогосподарських підприємств, масовій реорганізації виробничого процесу, та залучення трудових ресурсів для створення умов за яких буде збережено цілісність ресурсного потенціалу як окремої організації, так і економіки в цілому.

Ефективне і конкурентоспроможне функціонування кожного окремого сільськогосподарського підприємства є практично неможливим без якісного і економічно обґрунтованого розвитку його ресурсного потенціалу. У сучасних умовах, коли значна частина господарств знаходиться у кризовому фінансовому стані, їх важливим завданням є одержання максимальних прибутків при мінімальних витратах ресурсів [1, с. 3].

Ресурсний потенціал сільськогосподарських підприємств – це результат взаємодії земельних, трудових, матеріальних та інформаційних ресурсів. Проте на сьогоднішній день до переліку цих складових почали вносити і здатність суб'єкта господарювання до підприємницької діяльності. Хоча це поняття не є економічною категорією, його значення важко переоцінити. Адже саме ця здатність відіграє значущу роль в діяльності сільськогосподарських підприємств зокрема. Центральним елементом ресурсного потенціалу являються земельні ресурси.

Вторинним складником ресурсного потенціалу є трудові ресурси. Здебільшого їх формують сільське населення працездатного віку, але існує невтішна тенденція при якій ця категорія щорічно скорочується.

Основною причиною скорочення частини зайнятого населення стало скорочення попиту підприємств та організацій на робочу силу через різке скорочення обсягів виробництва [2, с. 332].

Одним із резервів підвищення продуктивності праці є удосконалення механізму господарювання та системи матеріального стимулювання, в якій поєднувалася б натуральна і грошова оплата, поставлені в пряму залежність від кінцевих результатів господарювання [2, с. 332]. Тоді була б присутня технологічна і трудова дисципліна, а це як відомо і є основою підвищення продуктивності праці.

Згідно даної класифікації можна зробити висновок, що під час формування ресурсного потенціалу особливу увагу слід приділяти не розмірам самого потенціалу, а дотриманню якісних пропорцій між окремими складовими.

Матеріальні ресурси підприємства складаються з оборотних активів цього підприємства і його основних засобів. Оборотні активи – це частина майнової власності організації, яка включає грошові кошти та матеріальні засоби, що беруть участь у виробництві тільки один раз. Вони виконують важливу функцію діяльності кожного підприємства, а саме безперервність усіх процесів: постачання, виробництво, збут і фінансування. Основні засоби – це засоби праці, які протягом свого функціонування у виробництві переносять свою вартість на вартість новоствореної продукції у вигляді амортизаційних відрахувань. Слід зазначити, що основні фонди бувають виробничими та невиробничими (об'єкти культурно-побутового призначення).

Особливість становлення ресурсного потенціалу підприємства зводиться до визначення ролі інформації в формуванні інформаційного суспільства. Значущість інформаційного чинника є такою високою через його загальну світову тенденцію, яка сприяє поліпшенню якісних характеристик

ресурсного потенціалу населення та інноваційних чинників. Проте, негативним наслідком цього процесу є розшарування населення на окремі рівні, відповідно до їхнього ознайомлення з процесом комп'ютеризації та інформатизації.

Отже, можна зробити висновки, що ресурсний потенціал сільськогосподарських підприємств – це складна система, в складі якої існує цілий ряд взаємодоповнюючих елементів. Склад цих елементів залежить від специфіки діяльності підприємств, а також державного фінансування. Управління ресурсним потенціалом здійснюється в першу чергу для підвищення рівня життя населення держави, розширення відтворення сільськогосподарської продукції, створення умов за яких відбуватиметься стрімке зростання рівня нашої країни у світовому господарстві.

Список використаної літератури :

1. Шибанін В.С., Червен І.І., Шибаніна О.В., Кареба М.І. Зміцнення та ефективне використання ресурсного потенціалу сільськогосподарських підприємств : монографія. Миколаїв. держ. аграр. ун-т. Миколаїв, 2010. 3 с.

2. Згурська О.М. Особливості формування ресурсного потенціалу аграрних підприємств в умовах інформаційного суспільства. Економіка і суспільство. 2016. №7. С. 332.